

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 Povrv-77/2020-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja BILIĆ-ERIĆ d.o.o., Sesvete, Ljudevita Posavskog 3, OIB: 68520128211, zastupanog po zakonskom zastupniku Matiji Joziću, a o po punomoćniku Imonu Choudhuryju, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika ADRIATIC d.d. u stečaju, Split, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103, zastupanog po stečajnom upravitelju Anti Gabelici, a on po punomoćniku Jurici Tomiću, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene 1. travnja 2022. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ante Pleića, odvjetničkog vještbenika u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i Partneri d.o.o. iz Zagreba te zamjenice punomoćnika tuženika Katarine Zrilić, odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu presude 17. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helene Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-3347/2019 od 5. studenog 2019. u dijelu kojim se nalaže tuženiku ADRIATIC d.d. u stečaju da isplati tužitelju BILIĆ-ERIĆ d.o.o. 11.250,00 kuna (slovima: jedanaesttisućadvjestopedestkuna), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 2.250,00 kuna od 16. prosinca 2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.250,00 kuna od 16. siječnja 2016. pa do isplate,
- na iznos od 2.375,00 kuna od 16. veljače 2016. pa do isplate,
- na iznos od 2.000,00 kuna od 16. ožujka 2016. pa do isplate,
- na iznos od 2.375,00 kuna od 16. travnja 2016. pa do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i da tužitelju naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.662,50 kuna (slovima: tisućušestošezdesetdije kune i pedeset lipa), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 5. studenog 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno

razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helene Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-3347/2019 od 5. studenog 2019. u dijelu kojim se nalaže tuženiku ADRIATIC d.d. u stečaju da isplati tužitelju BILIĆ-ERIĆ d.o.o. više zatraženi trošak ovršnog postupka u iznosu 75,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 5. studenog 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan, kao i u dijelu kojim je traženo da sud naloži tuženiku da tužitelju naknadi predvidivi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.062,50 kuna.

III Nalaže se tuženiku ADRIATIC d.d. u stečaju da tužitelju BILIĆ-ERIĆ d.o.o. naknadi trošak postupka u iznosu od 5.712,50 kuna (slovima: pettisučasedamstvodvanaestkuna i pedeset lipa) u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1.1 Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je 23. listopada 2019. javnom bilježniku Heleni Dragun iz Splita podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave – računa, protiv tuženika (ranije ovršenika), radi naplate iznosa od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Rješenjem o ovrsi javnog Helene Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-3347/2019 od 5. studenog 2019. određena je predložena na novčanim sredstvima ovršenika, podredno općenito na imovini ovršenika.

1.2. Kako je ovršenik (sada tuženik) prigovorio protiv tog rješenja, predmetno rješenje o ovrsi je rješenjem ovog suda, poslovni broj Povrv-77/2020 od 10. rujna 2020., stavljeno izvan snage i postupak je odlučeno nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred ovim sudom kao stvarno i mjesno nadležnim (točka I. izreke). Predmetnim rješenjem tužitelj je pozvan da u roku od 15 dana od dana primitka tog rješenja iznese sve činjenice na kojima temelji svoj zahtjev i da predloži dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica (točka II. izreke), dok je tuženik pozvan da u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iz točke II. izreke tog rješenja iznese sve činjenice na kojima temelji svoj zahtjev i predloži dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica (točka III. Izreke).

1.3. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, istaknuo da rješenje o ovrsi pobija u cijelosti te je osporio da bi tužitelj (ranije ovrhovoditelj) obavljao poslove privatne zaštite objekta za kojeg potražuje naknadu u ovom postupku, a pogotovo da bi tužitelj te poslove uredno obavljao. Naime, na objektu za kojeg je tužitelj bio dužan pružati poslove zaštite da je nastala šteta. Radi dokazivanja te činjenice tuženik predlaže da sud izvrši uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014. Tuženik predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

1.4. Dana 29. rujna 2020. zaprimljen je podnesak tužitelja u kojem je isti naveo kako su tužitelj kao izvršitelj i tuženik kao naručitelj 30. rujna 2015. sklopili Ugovor o pružanju usluga tjelesne zaštite te da se na temelju tog ugovora tužitelj obvezao pružiti usluge "održavanja javnog reda i mira štićenog objekta, otkrivanje štetnih pojava i protupravnih radnji koje bi mogle ugroziti osobe i imovinu koji su predmet šticeanja te ostale zaštitarske poslove sukladno Zakonu o privatnoj zaštiti", a koje usluge su se izvršavale na lokaciji Hotel Marjan u Splitu. Tužitelj da je sukladno predmtnom ugovoru tuženiku ispostavljao račune, tuženik da predmetne račune nije platio pa da tužitelj u ovom postupku od tuženika potražuje iznos od 11.250,00 kuna na ime neplaćenih računa za izvršene usluge tjelesne zaštite. Tužitelj je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koju je tužitelj dostavio u spis, kao i da provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Matije Jožića, ranijeg stečajnog upravitelja tuženika Zorana Miletića te svjedoka Tea Radnića, sve na okolnost izvršavanja usluga čija naplata je predmet ovog postupka.

1.5. Predmetni podnesak s priložima dostavljen je tuženiku 30. rujna 2020. te se isti nije očitovao na navode iz podneska tužitelja.

1.6. Tužitelj je tijekom postupka ustrajao u navodima iz podneska od 29. rujna 2020., a tuženik je ustrajao u navodima iz prigovora protiv rješenja o ovrsi (sada odgovora na tužbu) te je dodatno predložio da sud izvede dokaz saslušanjem svjedoka Emira Lojića.

2. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sukladno računima broj 13528-1-1 od 30. studenog 2015., 14181-1-1 od 31. prosinca 2015., 417-1-1 od 31. siječnja 2016., 2390-1-1 od 29. veljače 2016. i 3724-1-1- od 31. ožujka 2016., a koji računi su izdani tuženiku za obavljene usluge tjelesne zaštite sukladno Ugovoru o pružanju usluge tjelesne zaštite od 30. rujna 2015. koju se tužitelj obvezao pružati tuženiku u objektu Hotel Marjan.

3.1. S obzirom da potraživanje tužitelja predstavlja zahtjev za isplatu iznosa od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, u konkretnom slučaju radi se o sporu male vrijednosti, sukladno odredbi članka 502. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. (pročišćeni tekst), 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP).

3.2. Naime, naprijed spomenutom odredbom članka 502. stavak 1. ZPP-a propisano je da su u postupku pred trgovačkim sudovima sporovi male vrijednosti oni sporovi u kojima se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 50.000,00 kuna.

4.1. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu i to: izvod iz otvorenih stavki tužitelja od 14. listopada 2019. (list 5 spisa), račun broj 13528-1-1 od 30. studenog 2015. (list 6 spisa), račun broj 14181-1-1 od 31. prosinca 2015. (list 7 spisa), račun broj 417-1-1 od 31. siječnja 2016. (list 8 spisa), račun broj 2390-1-1 od 29. veljače 2016. (list 9 spisa), račun broj 3724-1-1-

od 31. ožujka 2016. (list 10 spisa), Ugovor o pružanju usluga tjelesne zaštite od 30. rujna 2015. (listovi 35-37 spisa), podnesak stečajnog i razlučnog vjerovnika ADRIA RESORTS d.o.o. u postupku Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014 (listovi 41-51 spisa), izvješće tužitelja za razdoblje od 15. kolovoza 2015. do 20. srpnja 2016. (listovi 54-56 spisa), ispis iz evidencije o pruženim uslugama (listovi 57-61 spisa) te je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Tea Radnića i Emira Lojića.

4.2. Tužitelj je predlagao da sud pored tih dokaza izvede i dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja i ranijeg stečajnog upravitelja tuženika Zorana Miletića, kao i da provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, dok je tuženik predlagao da sud izvrši uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014. Ovaj sud je te dokazne prijedloge stranaka odbio kao neopotrebne iz razloga što su sve odlučne činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene ocjenom materijalnih dokaza sadržanih u spisu, kao i izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Tea Radnića i Emira Lojića.

4.3. Odredbom članka 220. stavak 1. ZPP-a propisano je da dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi kako sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica.

4.4. Prema tome, kako su sve činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene ocjenom izvedenih dokaza, izvođenje ostalih predloženih dokaza nije bilo potrebno i ne bi utjecalo na odluku suda u ovoj pravnoj stvari pa je ovaj sud, koji je sukladno odredbi članka 10. stavak 1. ZPP-a postupak dužan provesti bez odugovlačenja, sa što manje utrošenih sredstava, takve dokazne prijedloge odbio kao nepotrebne.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6.1. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da tužitelj od tuženika potražuje iznos od 11.250,00 kuna za pružene usluge tjelesne zaštite objekta Hotel Marjan u Splitu, sukladno Ugovoru o pružanju usluga tjelesne zaštite od 30. rujna 2015., a za koje usluge tužitelj tvrdi kako su pružene u razdoblju od 1. studenog 2015. do 31. ožujka 2016.

6.2. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik tijekom postupka osporavao da bi tužitelj uopće izvršio te usluge, pa da samim time nema pravo niti od tuženika naplatiti naknadu za te usluge.

6.3. Kao sporno među strankama trebalo je utvrditi je li osnovano potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, na ime usluga tjelesne zaštite, odnosno je li tužitelj u utuženom razdoblju od 1. studenog 2015. do 31. ožujka 2016. pružio te usluge u objektu Hotel Marjan u Splitu te u vezi s tim ima li pravo od tuženika potraživati plaćanje te naknade.

7.1. Odredbom članka 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. – dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke

stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

7.2. Prema tome, ugovor o djelu je dvostranoobvezni ugovor koji stvara prava i obveze za obje ugovorne strane – izvođača i naručitelja. Obveza na strani izvođača se sastoji u tome da obavi određeni posao, a obveza na strani naručitelja se sastoji u tome da izvođaču za obavljeni posao plati naknadu. Pravo naručitelja sastoji se u tome da od izvođača zahtjeva obavljanje ugovorenog posla, dok se pravo izvođača sastoji u tome da zahtjeva od naručitelja plaćanje naknade za obavljeni posao.

7.3. Uvidom u ugovor o pružanju tjelesne zaštite od 30. rujna 2015. utvrđeno je kako je taj ugovor sklopljen između tužitelja kao izvršitelja i tuženika kao naručitelja te da se tim ugovorom tuženik obvezao pružati usluge tjelesne zaštite na lokaciji Hotel Marjan u Splitu (članka 2.). Između strankama je ugovoreno kako će tužitelj tjelesnu zaštitu predmetnog objekta izvršavati na način da će osigurati dnevni obilazak objekta i to četiri puta tjedno, prema rasporedu koji u svojim nalogima odredi naručitelj (članka 4.), visina naknade je ugovorena u iznosu od 100,00 kuna po jednom obilasku (članak 7.), a tuženik se obvezao istu platiti tužitelju nakon ispostavljenog računa, najkasnije do 5.og u tekućem mjesecu (članka 8.).

7.4. Uvidom u izvješće o izvršenim uslugama tjelesno tehničke zaštite u periodu od 15. kolovoza 2015. do 20. srpnja 2016. utvrđeno je kako je tužitelj tuženika obavijestio o tome kada je obavljao usluge tjelesne zaštite objekta Hotel Marjan u Splitu, dok je uvidom u izvadak iz evidencije obilazaka za razdoblje od 1. studenog 2015. do 31. ožujka 2016. utvrđeno koji radnici tužitelja su vršili pregled predmetnog objekta, kao i datum i vrijeme pregleda (obilaska).

7.5. Uvidom u račun broj 13528-1-1 od 30. studenog 2015. (list 6 spisa), račun broj 14181-1-1 od 31. prosinca 2015. (list 7 spisa), račun broj 417-1-1 od 31. siječnja 2016. (list 8 spisa), račun broj 2390-1-1 od 29. veljače 2016. (list 9 spisa) te račun broj 3724-1-1- od 31. ožujka 2016. (list 10 spisa) utvrđeno je da po tim računima tužitelj od tuženika potražuje ukupno 11.250,00 kuna na ime pruženih usluga tjelesne zaštite objekta Hotel Marjan u Splitu.

7.6. Odredbom članka 31. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 55/16., 73/17. i 131/20. – dalje: OZ) propisano je da je vjerodostojna isprava, prema tom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata.

7.7. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je uz prijedlog za ovrhu dostavio izvadak i ovjerovljenih poslovnih knjiga i račune na kojem temelji svoje potraživanje, dok je do zaključenja prethodnog postupka u spis dostavio Ugovor o pružanju tjelesne zaštite od 30. rujna 2015.

7.8. Tuženik je tijekom postupka osporavao da je tužitelj uopće izvršio usluge tjelesne zaštite sukladno ranije spomenutom ugovoru o pružanju usluga tjelesne zaštite od 30. rujna 2015. te je isticao kako je na objektu Hotel Marjan utvrđeno da je

nastala šteta, a što da upućuje na zaključak kako tužitelj nije obavljao usluge tjelesne zaštite predmetnog objekta.

7.9. Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, ovaj sud je utvrdio kako je tužitelj tijekom postupka dokazao osnovanost i visinu svog zahtjeva, odnosno da je dokazao kako su tužitelj kao izvršitelj i tuženik kao naručitelj sklopili ugovor o djelu na temelju kojeg se tužitelj obvezao pružati tuženiku usluge tjelesne zaštite objekta Hotel Marjan u Splitu i to na način da je dužan osigurati obilazak objekta četiri puta tjedno.

7.10. Tuženik nije osporavao činjenicu da su stranke sklopile ugovor o pružanju usluga tjelesne zaštite, kao ni to da se tim ugovorom tužitelj obvezao vršiti obilazak objekta Hotel Marjan četiri puta tjedno, a tuženik se obvezao platiti tužitelju ugovorenu naknadu nakon izvršenog obilaska.

7.11. Međutim, tužitelj je osporavao da je tužitelj uopće izvršavao obvezu koju je preuzeo predmetnim ugovorom pa je kao spornu činjenicu trebalo utvrditi je li tužitelj izvršavao obilazak objekta Hotel Marjan u skladu s ugovorom preuzetom obvezom.

7.12. Uvidom u izvadak iz evidencije obilaska predmetnog objekta utvrđeno je kako je tužitelj u razdoblju od 1. studenog 2015. do 30. studenog 2015. obilazak vršio 18 (osamnaest) puta te da je točno navedeno tko vrši obilazak (ime i prezime nadzornika), datum, početak i završetak obilaska, kao i utvrđeno stanje objekta.

7.13. Uvidom u izvadak u izvadak iz evidencije obilaska predmetnog objekta utvrđeno je da je tužitelj u razdoblju od 1. prosinca 2015. do 31. prosinca 2015. vršio obilazak 18 (osamnaest) puta, u razdoblju od 1. siječnja 2016. do 31. siječnja 2016. obilazak je vršen 19 (devetnaest) puta, u razdoblju od 1. veljače 2016. do 29. veljače 2016. 16 (šesnaest) puta, a u razdoblju od 1. ožujka 2016. do 31. ožujka 2016. je vršen 19 (devetnaest) puta.

7.14. Stoga, iz navedenog proizlazi da je obilazak vršen točno onako kako je to i ugovoreno člankom 4. predmetnog ugovora, odnosno da je tužitelj upravo četiri puta tjedno vršio obilazak predmetnog objekta.

7.15. Također, iz iskaza svjedoka Tea Radnića, zaposlenika tužitelja, koji je vršio obilazak (pregled) predmetnog objekta proizlazi da su radnici tužitelja nadzor Hotela Marjan vršili četiri puta mjesečno. Ovaj sud je iskaz svjedoka Tea Radnića ocijenio kao logičan i životan te mu je povjerovao u cijelosti. Osim toga, predmetni iskaz je isti u cijelosti podudaran s materijalnim dokazima koji su priloženi u spis.

7.16. Dakle, iz navedenog je utvrđeno kako je tužitelj ispunio svoju ugovornu obvezu i izvršio obilazak objekta Hotel Marjan onako kako je to i ugovoreno između stranaka. Naime, iako tuženik ističe kako je u objektu nastala šteta pa da bi iz toga proizlazilo da tužitelj nije izvršio ugovorene usluge tjelesne zaštite, tuženiku je za odgovoriti kako je između stranaka ugovoreno da će tužitelj vršiti obilazak objekta, a ne da će vršiti čuvanje predmetnog objekta i sprječavati oštećenje istog.

7.17. Stoga, iz naprijed navedenog proizlazi kako je tužitelj izvršio ugovorenu uslugu obilaska predmetnog objekta po četiri puta tjedno (navedeno proizlazi i iz izvatka iz evidencije obilaska Hotela Marjan koja je sadržana u spisu, a čiju vjerodostojnost tuženik nije osporio).

7.18. Kako je između stranaka ugovoreno da je tuženik tužitelju dužan platiti naknadu u iznosu od 100,00 kuna, uvećano za PDV, za svaki obilazak, a koju naknadu je tužitelj dužan obračunavati mjesečno i tuženiku za to ispostaviti račun, tužitelj je tuženiku nakon izvršenih usluga ispostavio utužene račune za razdoblje od studenog 2015. do ožujka 2016. koji su predmet ovog postupka.

7.19. Naknada koja je obračunata u predmetnim računima odgovara visini naknade koju je tužitelj bio ovlašten obračunati za svaki pojedini obilazak u utuženom razdoblju, a koji je iskazan u evidencijama tužitelja koje su priložene u spisu.

7.20. Prema tome, ocjenom svih izvedenih dokaza ovaj sud je utvrdio kako je tužitelj tijekom postupka dokazao osnovanost i visinu svog zahtjeva, odnosno dokazao je kako su tužitelj kao izvođač i tuženik kao naručitelj sklopili ugovor o djelu na temelju kojeg ugovora se tužitelj obvezao izvršiti tuženiku uslugu obilaska Hotela Marjan, a tuženik se obvezao da će tužitelju za izvršenu uslugu platiti naknadu u visini od po 100,00 kuna, uvećano za PDV, za svaki obilazak. Prema tome, kako tuženik tijekom postupka nije dokazao da je tužitelju platio utuženi iznos, odnosno da je tužitelju dužan platiti manji iznos od utuženog, tuženika je valjalo obvezati na plaćanje utuženog iznosa od 11.250,00 kuna, sukladno odredbi članka 590. ZOO-a.

7.21. Stoga, ocjenom svih dokaza izvedenih tijekom postupka, ovaj sud je utvrdio kako je osnovano potraživanje tužitelja u iznosu od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose glavnice od prvog dana nakon dana dospijeca pa do isplate po stopi propisanoj odredbom članka članak 29. stavak 1. i 2. ZOO-a.

7.22. Odredbom članka 29. stavak 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi kako se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

7.23. Kako je ovaj postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sud je sukladno odredbi članka 451. stavak 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Helene Dragun iz Splita, poslovni broj Ovr-3347/2019 od 5. studenog 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 11.250,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose glavnice od prvog dana nakon dana dospijeca pa do isplate, sve na način kako je to pobliže navedeno u izreci ove presude, pod točkom I.

7.24. Nadalje, platni nalog sadržan u ranije citiranom rješenju o ovrsi je valjalo održati na snazi i u dijelu kojim se tuženiku nalaže platiti tužitelju trošak ovršnog

postupka u iznosu od 1.662,50 kuna. Predmetni trošak se odnosi na trošak sastavljanja prijedloga za ovrhu u visini od 100 bodova (Tbr. 11.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15. i 37/22. – dalje: Tarife), u svezi s Tbr. 7.1. Tarife). Kako vrijednost bod iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tužitelju je valjalo priznati 1.000,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (250,00 kuna), odnosno ukupno 1.250,00 kuna. Nadalje, tom iznosu je valjalo pridodati i trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 330,00 kuna, sukladno tada važećem Pravilniku o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 139/10.), uvećano za 25% PDV-a (82,50 kuna).

7.25. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupan trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.662,50 kuna.

7.26. Tužitelju je na taj iznos valjalo priznati i zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a koja na taj iznos teče od donošenja rješenja o ovrsi (5. studenog 2019.) pa do isplate, a koja je propisana za ostale odnose.

7.27. Stoga, odlučeno je kao u izreci ove presude, pod točkom I.

7.28. Platni nalog sadržan u ranije citiranom rješenju o ovrsi je valjalo ukinuti u dijelu kojim se tuženiku nalaže isplatiti tužitelju iznos od 75,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 5. studenog 2019. pa do isplate, na ime više zatraženog troška ovršnog postupka. Naime, tužitelj nije dokazao da mu je trošak dostave uistinu nastao pa je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi valjalo ukinuti u tom dijelu i zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan.

7.29. Tužitelju nije priznat ni trošak tzv. predvidivi trošak postupka u iznosu od 1.062,50 kuna. Naime, kako je protiv rješenja o ovrsi ovršenik (sada tuženik) izjavio prigovor, predmetno rješenje o ovrsi nije ni postalo pravomoćno pa tužitelju taj trošak nije ni nastao.

7.30. Stoga, odlučeno je kao u izreci ove presude, pod točkom II.

8.1. Tužitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

8.2. Kako je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješaču nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

8.3. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

8.4. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji

su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

8.5. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tužitelju je valjalo priznati 25 bodova za sastav podneska od 29. rujna 2020. (Tbr. 8.3. Tarife) te po 100 bodova za zastupanje na ročištima održanim 6. studenog 2020., 29. siječnja 2021., 26. ožujka 2021. i 1. travnja 2022. (Tbr. 9.1. Tarife). Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupno 425 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tužitelju je valjalo priznati ukupno 4.250,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (1.062,50 kuna), odnosno sveukupno 5.312,50 kuna.

8.6. Pored tog iznosa, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u iznosu od 400,00 kuna, sukladno Tbr. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19. i 92/21.).

8.7. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupan trošak postupka u iznosu 5.712,50 kuna.

8.8. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

8.9. O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova ovršnog postupka odlučeno je pod točkama I. i II. izreke ove presude.

8.10. Rok za izvršenje činidbe određen je sukladno odredbi članka 328. stavak 2. ZPP-a.

U Splitu 17. svibnja 2022.

Sutkinja
Rajana Buljan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavak 3. točka 3. tog Zakona (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćniku Imonu Choudhuryju, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i Partneri d.o.o. iz Zagreba
- tuženiku po punomoćniku Jurici Tomiću, odvjetniku u Splitu
- u spis

Broj zapisa: **eb30c-29850**

Kontrolni broj: **06924-2024f-38073**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.